

A BIZOTTSÁG 2009/83/EK IRÁNYELVE

(2009. július 27.)

a 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv egyes mellékleteinek a kockázatkezelésre vonatkozó technikai rendelkezések tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

A 2006/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

tekintettel a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽¹⁾ és különösen annak 150. cikke (1) bekezdésének I. pontjára,

1. Az V. mellékletben a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

mivel:

„8. Az értékpapírosítási ügyletekből fakadó kockázatokat, amelyekkel kapcsolatban a hitelintézetek befektetőként, kezdeményezőként vagy szponzorként lépnek fel, megfelelő szabályzatokkal és eljárásrendekkel kell értékelni és kezelni. Ezek a szabályzatok és eljárásrendek különösen azt biztosítják, hogy az ügylet gazdasági tartalma teljes mértékben tükröződjön a kockázatértékelési és -kezelési döntésekben.”

(1) Annak érdekében, hogy a 2006/48/EK irányelvet az EU egészében egységesen hajtsák végre és alkalmazzák, a Bizottság és az európai bankfelügyelők bizottsága 2006-ban munkacsoportot hozott létre (a tőkekövetelmény-irányelv átültetésével foglalkozó csoport), amelynek feladata az irányelv végrehajtásával és alkalmazásával kapcsolatos kérdések megvitatása és megoldása. A tőkekövetelmény-irányelv átültetésével foglalkozó csoport szerint a 2006/48/EK irányelv V., VI., VII., VIII., IX., X. és XII. mellékletében foglalt egyes technikai rendelkezéseket pontosítani kell egységes alkalmazásuk biztosítása érdekében. Ezenkívül egyes rendelkezések nem arányosak a hitelintézetek megalapozott kockázatkezelési gyakorlatával. Ezért helyénvaló az ilyen rendelkezések kiigazítása.

2. A VI. melléklet 1. része a következőképpen módosul:

(2) A belső piac megvalósítása érdekében tisztázni kell, hogy egy hitelintézet milyen módon bizonyíthatja a mérlegen kívüli jelentős mértékű kockázatátroházást. Indokolt megemlíteni a hitel-egyenértékesítési faktort a hitelintézetek által mérlegen kívüli alapoknak nyújtott likviditási lehetőségek esetében.

a) A 29. pontban a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„29. Azokhoz a három hónapnál hosszabb hátralévő futamidővel rendelkező, intézményekkel szembeni kitétségekhez, amelyeknél rendelkezésre áll egy külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítés, a 4. táblázat szerinti kockázati súlyokat kell rendelni, összhangban azzal, ahogy az illetékes hatóságok az elismert külső hitelminősítő intézmények által készített minősítéseket megfelelően a 6 fokozatú hitelminősítési besorolás egyes kategóriáinak.”

(3) A 2006/48/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

b) A 31. pontban a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„31. Azokhoz a legfeljebb három hónap hátralévő futamidővel rendelkező, intézményekkel szembeni kitétségekhez, amelyeknél rendelkezésre áll egy külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítés, az 5. táblázat szerinti kockázati súlyokat kell rendelni, összhangban azzal, ahogy az illetékes hatóságok az elismert külső hitelminősítő intézmények által készített minősítéseket megfelelően a 6 fokozatú hitelminősítési besorolás egyes kategóriáinak.”

(4) Az ebben az irányelvben előírt rendelkezések összhangban vannak az európai bankbizottság véleményével,

⁽¹⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

c) A 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„14. HITELINTÉZETEKEL ÉS RÖVID TÁVÚ HITELMINŐSÍTÉSEL RENDELKEZŐ VÁLLALATOKKAL SZEMBENI KITETTSÉGEK”

d) A 73. pontban a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„73. A 29–32. pont hatálya alá tartozó hitelintézetekkel szembeni kitettségekhez, vagy olyan vállalatokkal szembeni kitettségekhez, amelyeknél rendelkezésre áll egy külső hitelminősítő intézmény által készített rövid távú hitelminősítés, a 7. táblázat szerinti kockázati súlyokat kell rendelni, összhangban azzal, ahogy az illetékes hatóságok az elismert külső hitelminősítő intézmények által készített minősítéseket megfeleltetik a 6 fokozatú hitelminősítési besorolás egyes kategóriáinak.”

e) A melléklet a következő 90. ponttal egészül ki:

„90. A lízing kitettségértéke a minimális lízingdíjak diszkontált összege. A minimális lízingdíjak azok a fizetések, amelyek a lízing futamideje során a lízingbe vevőtől megköveteltek vagy megkövetelhetők, és bármiféle engedményes opció (tehát olyan opció, amelynek gyakorlása meglehetősen biztos). A minimális lízingdíjaknak tartalmazniuk kell azt a garantált maradványértéket, amely megfelel a VIII. melléklet 1. része 26., 27. és 28. pontjában a fedezetek nyújtói vonatkozásában előírt feltételeknek, valamint a VIII. melléklet 2. része 14–19. pontjában az egyéb garanciatípusok elismerésével kapcsolatosan előírt minimális követelményeknek. Ezeket a kitettségeket a 79. cikkkel összhangban hozzá kell rendelni a megfelelő kitettség osztályhoz. Ha a kitettség lízingbe vett vagyontárgyak maradványértéke, a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a következő: $1/t \times 100 \% \times$ kitettségérték, ahol t a következő értékek közül a nagyobb: 1 vagy a lízingből hátralevő teljes évekhez legközelebbi szám.”

3. A VII. melléklet 1. része a következőképpen módosul:

a) A 25. pont helyébe a következő szöveg lép:

„25. A kockázattal súlyozott kitettségérték az intézményi részvénykockázatra vonatkozó, a negyedéves bevétel és egy hosszú távú mintaidőszakra számított és 12,5-tel megszorított kockázatmentes ráta közti különbségre 99 százalékos egyoldali konfidencia intervallumú becslést adó belső kitet-

ségérték modellből levezetett potenciális veszteség összege. A részvényportfólió szintjén a kockázattal súlyozott kitettségérték nem lehet kisebb a PD/LGD módszer által megkövetelt minimális kockázattal súlyozott kitettségértékek és az ennek megfelelő várható veszteség 12,5-tel megszorított értékeinek teljes összegénél; ezt a 2. rész 24. pontjában említett PD-értékek és az ehhez tartozó, a 2. rész 25. és 26. pontjában említett LGD-értékek alapján számítják ki.”

b) A 27. pont helyébe a következő szöveg lép:

„27. A kockázattal súlyozott kitettségértékeket a következő képletnek megfelelően kell kiszámítani:

Kockázattal súlyozott kitettségérték = $100 \% \times$ kitettségérték,

kivéve, ha a kitettség lízingbe vett vagyontárgyak maradványértéke, amely esetben kiszámítása a következő:

$1/t \times 100 \% \times$ kitettségérték,

ahol t a következő értékek közül a nagyobb: 1 vagy a lízingből hátralevő teljes évekhez legközelebbi szám.”

4. A VII. melléklet 2. része a következőképpen módosul:

a) A 13. c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) Szabványosított nettósítási megállapodások hatálya alá tartozó (a IV. mellékletben szereplő) teljes vagy szinte teljes mértékben fedezett származtatott eszközökkel végzett ügyletekből, és teljes vagy szinte teljes mértékben fedezett letéti hitelekből származó kitettségek esetében a lejárat értéke azon ügyletek fennmaradó lejáratának súlyozott átlaga, ahol az M legalább 10 nap. Szabványosított nettósítási megállapodások hatálya alá tartozó repoügyletek, értékpapírosítási, áru-kölcsönadási vagy kölcsönvételi ügyletek esetében a lejárat értéke azon ügyletek fennmaradó lejáratának súlyozott átlaga, ahol az M legalább 5 nap. A lejárat súlyozására az egyes ügyletek névértékét kell alkalmazni;”

b) A 14. pontban a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„14. A 13. pont a), b), c), d) és e) alpontjától eltérve, az M értékének legalább 1 napnak kell lennie a következők esetében:”

5. A VII. melléklet 4. részében a 96. pont helyébe a következő szöveg lép:

„96. A 97–104. pontban szereplő követelmények nem alkalmazhatóak az intézmények, központi kormányzatok és központi bankok, valamint a VIII. melléklet első részének 26. g) pontjában meghatározott követelményeknek megfelelő vállalati egységek által nyújtott garanciák esetében, ha a hitelintézet engedélyt kapott arra, hogy a 78–83. cikk szabályait alkalmazza az ilyen intézményekkel szembeni kitétségeknél. Ebben az esetben a 90–93. cikk követelményeit kell alkalmazni.”

6. A VIII. melléklet 1. része a következőképpen módosul:

a) A 9. pont a következő bekezdéssel egészül ki:

„Ha a kollektív befektetési forma nem korlátozódik a 7. és 8. pont szerint elismerhető eszközökbe történő befektetésekre, az egységek az elismert eszközök értékével biztosítékként elismerhetők annak feltételezésével, hogy a kollektív befektetési forma a meghatalmazása által megengedett maximális mértékig nem elismert eszközökbe fektetett. Azon esetekben, ha a nem elismert eszközök tulajdonlásból eredő kötelezettségek vagy függő kötelezettségek miatt negatív értékkel rendelkezhetnek, a hitelintézet kiszámítja a nem elismert eszközök teljes értékét, és amennyiben ez negatív, úgy az elismert eszközök értékét csökkenti a nem elismert eszközök értékével.”

b) A 11. pont a következő bekezdéssel egészül ki:

„Ha a kollektív befektetési forma nem korlátozódik a 7. és 8. pont szerint elismerhető eszközökbe történő befektetésekre és az e pont a) alpontjában említett tételekre, az egységek az elismert eszközök értékével biztosítékként elismerhetők annak feltételezésével, hogy a kollektív befektetési forma a meghatalmazása által megengedett maximális mértékig nem elismert eszközökbe fektetett. Azon esetekben, ha a nem elismert eszközök tulajdonlásból eredő kötelezettségek vagy függő kötelezettségek miatt negatív értékkel rendelkezhetnek, a hitelintézet kiszámítja a nem elismert eszközök teljes értékét, és amennyiben ez negatív, úgy az elismert eszközök értékét csökkenti a nem elismert eszközök értékével.”

7. A VIII. melléklet 2. része a következőképpen módosul:

a) A 13. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. Az olyan életbiztosítási kötvények, amelyeknek a kedvezményezettje a hitelnyújtó hitelintézet, abban

az esetben ismerhetők el, ha eleget tesznek az összes alábbi feltételnek:

a) az életbiztosítási kötvényt a hitelnyújtó hitelintézet javára nyíltan zálogjoggal terhelték vagy az életbiztosítási kötvényt a hitelnyújtó hitelintézetre engedményezték;

b) az életbiztosítást nyújtó vállalatot értesítik az elzálogosításról vagy az engedményezésről, és az ennek következtében csak a kölcsönnyújtó hitelintézet beleegyezésével fizetheti ki a megállapodás szerint kifizetendő összegeket;

c) a kölcsönnyújtó hitelintézet rendelkezik azzal a joggal, hogy az ügyfél nemteljesítése esetén a kötvényt felmondhatja és a visszavásárlási értéket megkapja;

d) a kölcsönnyújtó hitelintézetet tájékoztatják bármely, a kötvénytulajdonos kötvénnyel kapcsolatos nemfizetéséről;

e) a hitelkockázati fedezet a kölcsön teljes futamidejére biztosított. Amennyiben ez nem lehetséges, mert a biztosítási viszony már a hitelviszony vége előtt lejár, akkor a hitelintézetnek biztosítania kell, hogy a biztosítási szerződésből származó összeg a hitelszerződés lejárat idejének végéig fedezetként szolgál a hitelintézet számára;

f) a zálogjog vagy engedményezés valamennyi, a hitelszerződés megkötésekor irányadó joghatóság előtt hatályos és érvényesíthető;

g) a visszavásárlási értéket az életbiztosítást nyújtó vállalat határozza meg és nem csökkenthető;

h) a visszavásárlási értéket kérésre időben ki kell fizetni;

i) a visszavásárlási értéket nem lehet a hitelintézet engedélye nélkül kérni;

j) az életbiztosítást nyújtó vállalat a 2002/83/EK és a 2001/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) hatálya alá tartozik, vagy a Közösségben alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmazó harmadik ország illetékes hatóságának felügyelete alá tartozik.

(*) HL L 110., 2001.4.20., 28. o.”

b) A 16. pontban a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„16. Amennyiben egy kitettség olyan garanciával fedezett, amely viszontgarantált egy központi kormányzat vagy központi bank, regionális kormányzat vagy helyi kormányzat vagy közintézmény által, amellyel szembeni követelés a kötelezettségvállalás tagállamában a 78–83. cikk szerint azzal a központi kormányzattal szembeni követelésnek minősül, vagy egy olyan multilaterális fejlesztési bank vagy nemzetközi szervezet által, amellyel szembeni követeléshez a 78–83. cikkek 0 %-os kockázati súlyt rendelnek, vagy egy olyan közszektorbeli intézmény által, amellyel szembeni követelés, a 78–83. cikkek szerint hitelintézettel szembeni követelésnek minősül, a hitelintézet a kitettséget úgy tekintheti, mintha a viszontgarancia nyújtója által vállalt közvetlen garanciával lenne fedezve, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:”

8. A VIII. melléklet 3. része a következőképpen módosul:

a) A 24. pont helyébe a következő szöveg lép:

„24. A pénzügyi biztosítékok egyszerű módszere csak akkor alkalmazható, ha a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 78–83. cikk szerint számítják ki. A hitelintézet nem használhatja egyszerre a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerét a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerével, kivéve a 85. cikk (1) bekezdése és a 89. cikk (1) bekezdése alkalmazásában. A hitelintézetek bizonyítják az illetékes hatóságoknak, hogy a két módszer kivételes együttes alkalmazását nem szelektív módon használják abból a célból, hogy csökkentett minimális tőkekövetelményt érjenek el, és nem vezet szabályozási arbitrázshoz.”

b) A 26. pont helyébe a következő szöveg lép:

„26. A kitettségértékeknek az elfogadott biztosíték piaci értéke által fedezett részére az a kockázati súly vonatkozik, amit a 78–83. cikk szerint akkor kellene alkalmazni, ha a kölcsönt nyújtónak közvetlen kitettsége lenne a biztosíték eszközével szemben. E célból a II. mellékletben felsorolt mérlegen kívüli tétel kitettségértéke az értékének 100 %-a a 78. cikk (1) bekezdésében említett kitettségérték helyett. A biztosítékkal fedezett rész kockázati súlyozása legalább 20 %, a 27–29. pontban meghatározott esetek kivételével. A kitettségérték fennmaradó részéhez tartozó kockázati súly megegyezik a 78–83. cikk szerint az ügyfél fedezetlen kitettségére alkalmazandó súllyal.”

c) A 33. pontban az „E” változó meghatározásának helyébe a következő szöveg lép:

„E az a kitettségérték, melyet a 78–83. cikk szerint vagy a 84–89. cikk szerint állapítanak meg, ha a kitettség nem lenne biztosítékkal fedezve. E célból a kockázati súllyal ellátott kitettségértékeket a 78–83. cikk szerint kiszámító hitelintézeteknek a II. mellékletben felsorolt mérlegen kívüli tételek kitettségértékeihez a 78. cikk (1) bekezdésében említett kitettségérték helyett az érték 100 %-át kell rendelniük; hasonlóképpen a kockázati súllyal ellátott kitettségértékeket a 84–89. cikk szerint kiszámító hitelintézeteknek a VII. melléklet 3. részének 9–11. pontjában felsorolt tételek kitettségértékeinek kiszámításakor az ezekben a pontokban említett hitel-egyenértékesítési tényezők vagy százalékarányok helyett 100 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt kell alapul venniük.”

d) A 69. pont a következő mondattal egészül ki:

„E célból a VII. melléklet 3. részének 9., 10. és 11. pontjában felsorolt tételek kitettségértékének kiszámításakor az ezekben a pontokban említett hitel-egyenértékesítési tényezők vagy százalékarányok helyett 100 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt vagy százalékarányt kell alapul venniük.”

e) A 75. pont helyébe a következő szöveg lép:

„75. Ha egy tagállam illetékes hatóságai gyakorolják a 73. pontban előírt mérlegelési jogkört, egy másik tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik a hitelintézeteik számára, hogy a 73. pontban leírt eljárás szerinti kockázati súlyozást alkalmazzák az előbbi tagállam területén található üzleti- vagy lakóingatlanokkal teljeskörűen fedezett kitettségekre, az előbbi tagállamban érvényes feltételek szerint.”

f) A 80. pont helyébe a következő szöveg lép:

„80. Amennyiben teljesülnek a 2. rész 13. pontjában meghatározott feltételek, az 1. rész 24. pontja szerinti hitelkockázati fedezet visszavásárlási értéke által fedezett kitettség rész az alábbiak egyike szerint alakul:

a) a 80a. pontban meghatározott kockázati súlyozások szerint, ha a kitettség a 78–83. cikk hatálya alá tartozik;

b) 40 %-os LGD-t rendelnek hozzá, ha a kitettség a 84–89. cikk hatálya alá tartozik, de nem vonatkozik rá a hitelintézet saját LGD-bebecslése.

Devizanem-eltérés esetén a jelenlegi visszavásárlási értéket a 84. pont szerint csökkenteni kell, amely során a hitelkockázati fedezet értéke az életbiztosítási kötvény jelenlegi visszavásárlási értéke.”

g) A szöveg a 80. pont után a következő 80a. ponttal egészül ki:

„80a. A 80. pont a) alpontja alkalmazásában az életbiztosítást nyújtó vállalat fedezetlen, nem alárendelt kitétségeihez rendelt kockázati súlyok alapján az alábbi kockázati súlyokat kell alkalmazni:

- a) 20 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalat fedezetlen, nem alárendelt kitétségeihez rendelt kockázati súly 20 %;
- b) 35 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalat fedezetlen, nem alárendelt kitétségeihez rendelt kockázati súly 50 %;
- c) 70 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalat fedezetlen, nem alárendelt kitétségeihez rendelt kockázati súly 100 %;
- d) 150 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalat fedezetlen, nem alárendelt kitétségeihez rendelt kockázati súly 150 %.”

h) A 87. pont helyébe a következő szöveg lép:

„87. A 80. cikk alkalmazásában a g az előre nem rendelkezésre bocsátott fedezettel (G_A) teljes mértékben fedezett kitétséggértékkel (E) rendelkező kitétségekhez tartozó kockázati súly, ahol:

E a kitétség 78. cikk szerinti értéke; e célból a II. mellékletben felsorolt mérlegen kívüli tétel kitétséggértéke az értékének 100 %-a a 78. cikk (1) bekezdésében említett kitétséggérték helyett;

g a kockázatot átvevővel szembeni kitétségnek a 78–83. cikk szerint meghatározott kockázati súlya; valamint

G_A a G^* 84. pont szerint számított, a 4. részben meghatározott módon a lejárat eltérések tekintetében tovább korrigált értéke.”

i) A 88. pontban az „E” változó fogalom meghatározásának helyébe a következő szöveg lép:

„E a kitétség 78. cikk szerinti értéke. E célból a II. mellékletben felsorolt mérlegen kívüli tétel kitétséggértéke az értékének 100 %-a a 78. cikk (1) bekezdésében említett kitétséggérték helyett;”

j) A 90., 91. és 92. pont helyébe a következő szöveg lép:

„90. A kitétséggérték (E) (G_A hitelkockázati fedezet korrigált értékén alapuló) fedezett része esetében a VII. melléklet 2. része szerinti PD a kockázat átvevőjének PD értéke, illetve a hitelfelvevő és a garanciát nyújtó PD értékei közti PD érték, ha úgy vélik, nem biztosítható a teljes helyettesítés. Alárendelt kitétségek és nem alárendelt, előre nem rendelkezésre bocsátott fedezet esetében a VII. melléklet 2. része szerint alkalmazandó LGD a magasabb rendű köveletekhez tartozó LGD érték is lehet.”

„91. A kitétséggérték (E) fedezetlen részére vonatkozó PD a hitelfelvevő PD értéke, az LGD érték pedig az alapul szolgáló kitétség LGD értéke.”

„92. G_A a G^* 84. pont szerint számított, a 4. részben meghatározott módon a lejárat eltérések tekintetében tovább korrigált értéke. E a kitétség VII. melléklet 3. rész szerinti értéke. E célból a VII. melléklet 3. részének 9–11. pontjában felsorolt tételek kitétséggértékének kiszámításakor az ezekben a pontokban említett hitel-egyenértékesítési tényezők vagy százalékarányok helyett 100 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt vagy százalékarányt kell alapul venniük.”

9. A IX. melléklet 2. része a következőképpen módosul:

a) Az 1. pont a következőképpen módosul:

i. A bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„1. Egy hagyományos értékpapírosítás kezdeményező hitelintézete kizárhatja az értékpapírosított kitétségeket a kockázattal súlyozott kitétséggérték és várható veszteség összegének kiszámítása alól, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) az értékpapírosított kitétségekhez tartozó jelentős mértékű hitelkockázat tekintendő harmadik félre átruházottnak;

b) a kezdeményező hitelintézet 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az ebbe az értékpapírosításba bevont minden értékpapírosítási pozícióra, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat levonja a szavatolótőkéből, az 57. cikk r) pontja alapján.”

ii. A szöveg a bevezető mondat után a következő 1a–1d. ponttal egészül ki:

„1a. Hacsak az illetékes hatóság egy konkrét esetben úgy nem dönt, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet a kezdeményező hitelintézet ezzel az értékpapírosítással kíván elérni, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az alábbi esetekben jelentős mértékű hitelkockázatot kell átruházottnak tekinteni:

a) a kezdeményező hitelintézet által ebbe az értékpapírosításba bevont mezzanine értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes mezzanine értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;

b) ha egy adott értékpapírosításban nincsenek mezzanine értékpapírosítási pozíciók, és a kezdeményező bizonyítani tudja, hogy azon értékpapírosítási pozíciók kitettségértéke, amelyek a szavatolótőkéből levonandók vagy 1 250 %-os kockázattal súlyozandók lennének, jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségen várt veszteség indokolt becslését, a kezdeményező hitelintézet nem rendelkezik azon értékpapírosítási pozíciók kitettségértékének több mint 20 %-ával, amelyek a szavatolótőkéből levonandók vagy 1 250 %-os kockázattal súlyozandók lennének.

1b. Az 1a. pont alkalmazásában a mezzanine értékpapírosítási pozíciók olyan értékpapírosítási pozíciók, amelyekre 1 250 %-osnál alacsonyabb kockázati súly alkalmazandó, és amelyek ebben az értékpapírosításban a legmagasabb rangú pozíciónál, valamint minden olyan értékpapírosítási pozíciónál alacsonyabb rangúak, amelyekhez:

a) a 4. rész 6–36. pontja alá tartozó értékpapírosítási pozíció esetén az 1. hitelminősítési besorolás; vagy

b) a 4. rész 37–76. pontja alá tartozó értékpapírosítási pozíció esetén az 1. vagy 2. hitelminősítési besorolás tartozik a 3. rész alapján.

1c. Az 1a. és 1b. pont alternatívájaként jelentős hitelkockázat tekinthető átruházottnak, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy a hitelintézet szabályzatokat és módszereket működtet annak biztosítására, hogy a kezdeményező hitelintézet által ezzel az értékpapírosítással elért lehetséges tőkekövetelmény-csökkenést indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása. Az illetékes hatóságok ezt csak akkor állapítják meg, ha a kezdeményező hitelintézet bizonyítani tudja, hogy a hitelkockázat harmadik félre történő átruházása a hitelintézet belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is elismert.

1d. A 1–1c. pontokon kívül az összes alábbi feltételnek teljesülnie kell:”

b) A 2. pont a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„2. Szintetikus értékpapírosítás esetén a kezdeményező hitelintézet az értékpapírosított kitettségekhez tartozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket és, szükség szerint, a várható veszteségértékeket a 3. és 4. pont szerint számíthatja ki, ha a következők egyike teljesül

a) jelentős hitelkockázat tekintendő harmadik félre átruházottnak előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet révén;

b) a kezdeményező hitelintézet 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az ebbe az értékpapírosításba bevont minden értékpapírosítási pozícióra vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat levonja a szavatolótőkéből, az 57. cikk r) pontja alapján.”

ii. A szöveg a bevezető mondat után a következő 2a–2d. ponttal egészül ki:

„2a. Hacsak az illetékes hatóság eseti alapon úgy nem dönt, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet a kezdeményező hitelintézet ezzel az értékpapírosítással kíván elérni, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, jelentős mértékű hitelkockázatot kell átruházottnak tekinteni, ha az alábbi feltételek egyike teljesül:

- a) a kezdeményező hitelintézet által ebbe az értékpapírosításba bevont mezzanine értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettséértéke nem haladja meg ez ebben az értékpapírosításban részt vevő összes mezzanine értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettséértékének 50 %-át;
- b) ha egy adott értékpapírosításban nincsenek mezzanine értékpapírosítási pozíciók és a kezdeményező bizonyítani tudja, hogy azon értékpapírosítási pozíciók kitettséértéke, amelyek a szavatolótőkéből levonandók vagy 1 250 %-os kockázattal súlyozandók lennének, jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségen várt veszteség indokolt becslését, a kezdeményező hitelintézet nem rendelkezik azon értékpapírosítási pozíciók kitettséértékének több mint 20 %-ával, amelyek a szavatolótőkéből levonandók vagy 1 250 %-os kockázattal súlyozandók lennének.
- 2b. A 2a. pont alkalmazásában a mezzanine értékpapírosítási pozíciók olyan értékpapírosítási pozíciók, amelyekre 1 250 %-osnál alacsonyabb kockázati súly alkalmazandó, és amelyek ebben az értékpapírosításban a legmagasabb rangú pozíciónál, valamint minden olyan értékpapírosítási pozíciónál alacsonyabb rangúak, amelyekhez:
- a) a 4. rész 6–36. pontja alá tartozó értékpapírosítási pozíció esetén az 1. hitelminősítési besorolás; vagy
- b) a 4. rész 37–76. pontja alá tartozó értékpapírosítási pozíció esetén az 1. vagy 2. hitelminősítési besorolás tartozik a 3. rész alapján.
- 2c. A 2a. és 2b. pont alternatívájaként jelentős hitelkockázat tekinthető átruházottnak, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy a hitelintézet szabályzatokat és módszereket működtet annak biztosítására, hogy a kezdeményező hitelintézet által ezzel az értékpapírosítással elért lehetséges tőkekövetelmény-csökkenést indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása. Az illetékes hatóságok ezt csak akkor állapítják meg, ha a kezdeményező hitelintézet bizonyítani tudja, hogy a hitelkockázat harmadik félre történő átruházása a hitelintézet belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is elismert.
- 2d. Ezenkívül az átruházásnak a következő feltételeket kell teljesítenie:
10. A IX. melléklet 4. része a következőképpen módosul:
- a) A 13. pontban a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:
- „Ha teljesülnek a következő feltételek, a kitettséérték meghatározása céljából a likviditási lehetőség névértékére 50 %-os hitel-egyenértékesítési faktor alkalmazható:”
- b) A 2.4.2. és 14. pontokat el kell hagyni.
- c) A 48. pontot el kell hagyni.
- d) A 3.5.1. és 56. pontokat el kell hagyni.
11. A X. melléklet 2. részében az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „1. A működési kockázat tőkekövetelményt a 2. táblázatban felsorolt egyes üzletágak éves tőkekövetelményösszegének hároméves átlagaként kell kiszámítani. Egy adott évben bármely üzletág (negatív bruttó bevételből eredő) negatív tőkekövetelménye korlátlanul ellensúlyozhatja más üzletágak pozitív tőkekövetelményét. Ha azonban egy adott éven belül az összes üzletág összevont tőkekövetelménye negatív, akkor abban az évben a számlálóban zero értéket kell feltüntetni.”
12. A X. melléklet 3. része a következőképpen módosul:
- a) A 14. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „14. A hitelintézetek meg tudják feleltetni a múltbeli belső veszteségre vonatkozó adataikat a 2. részben meghatározott üzletágaknak és az 5. részben meghatározott eseménytípusoknak, valamint ezeket az adatokat az illetékes hatóságok számára kérésre be tudják mutatni. Az intézet egészét érintő veszteségeket kivételes körülmények esetén egy kiegészítő „társasági szintű tételek” üzletághoz lehet rendelni. Dokumentált és objektív kritériumokat kell meghatározni a veszteségek meghatározott üzletágakhoz és eseménytípusokhoz történő megfeleltetéséhez. Azokat a működési kockázathoz adódó veszteségeket, amelyek a hitelkockázathoz kapcsolódnak, és amelyeket a múltban a belső hitelkockázati adatbázisokban rögzítettek, fel kell jegyezni a működési kockázat adatbázisokba, és külön kell azonosítani. Az ilyen veszteségek nem tartoznak a működési kockázati költségek alá, ameddig a minimum tőkekövetelmények kiszámítása céljából azokat továbbra is hitelkockázatnak tekintik. A piaci kockázathoz kapcsolódó, a működési kockázathoz adódó veszteségeket be kell vonni a működési kockázathoz tartozó tőkekövetelmények hatálya alá.”

b) A 29. pont helyébe a következő szöveg lép:

„29. A biztosítás és egyéb kockázatáttruházási mechanizmusok elismeréséből adódó tőkekövetelménykönnyítés nem haladhatja meg a működési kockázathoz tartozó tőkekövetelmény kockázatcsökkentési módszerek alkalmazása előtti értékének 20 %-át.”

13. A XII. melléklet 2. részének 10. pontja az alábbi d) és e) ponttal egészül ki:

„d) a legmagasabb, legalacsonyabb és az átlagos napi kockázati értékeket a tárgyidőszakban és a kockázati értéket a tárgyidőszak végén;

e) az adott nap végi kockázati érték összehasonlítását a portfólió értékének a következő munkanap végéig bekövetkezett egy napi változásával, a tárgyidőszakban feljegyzett fontos túllépések elemzésével együtt.”

14. A XII. melléklet 3. részében a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. A működési kockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmények kiszámítására a 105. cikkben meghatározott módszert alkalmazó hitelintézeteknek nyilvánosságra kell hozniuk a kockázat csökkentésére alkalmazott biztosítások és egyéb kockázatáttruházási mechanizmusok leírását.”

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2010. október 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendel-

kezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2010. december 31-től kezdődően alkalmazzák.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjeleníteniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. július 27-én.

a Bizottság részéről

Charlie McCREEVY

a Bizottság tagja